

Svarthakedoppingen, *Podiceps auritus*. Anträffad i nät 1928. *fi*

Storlommen, *Colymbus arcticus*. *b*

Smålommen, *Colymbus stellatus*. Flera par synas häcka. *b*

Holsåker den 26.6.1947.

Gunnar Ingritz.

En »marinornitologisk» förening har enligt meddelande från Brittiska Legationen i Stockholm startats av major Noel Veale, själv sjöofficer och intresserad ornitolog. Föreningen bär namnet »Royal Naval Bird Watching Society» och har till uppgift att verkställa systematiska observationer av fågellivet ute på de fria oceanerna, som täcka 71 procent av jordytan, men som blott med enstaka undantag icke blivit föremål för regelbunden eller organiserad ornitologisk forskning. Sällskapet samarbetar med British Trust for Ornithology och har till sitt förfogande ett råd av fyra ledande engelska fågelkännare. Medlemskap står öppet för befäl och manskap av alla grader i både rikets och dominions flottor. På sällskapets arbetsprogram stå givetvis sådana uppgifter som observationer av fåglarnas flyttningar, variationer i sjöfåg-larnas fjäderdräkt, dessas flygsätt och levnadsvanor.

Lund den 1.9.1947.

Red.

Gransångare, *Phylloscopus collybita abietinus* (NILSSON), funnen häckande i södra Västmanland. Den 18 juni 1947 fann jag 500 m NNO Tidö slott i Rytterne sn, Västmanland, ett nästan färdigbyggt bo av gransångare. Honan bar med täta mellanrum dit brokiga fasanfjädrar, under det att hanen sjöng från de översta grenarna av en hög alm. Biotopen var anmärkningsvärd, i det att boet, som var synligt från 15 m håll, lagts $\frac{1}{2}$ m över marken mellan glesa asktelningar i ren lövskog. På grund av bortresa hade jag först den 2 juli tillfälle att åter besöka platsen. Boet låg då sönderrivet på marken, och av äggen kunde efter åtskilligt sökande endast en obetydlig skalskårva återfinnas. Arten har tidigare veterligen icke påträffats häckande i Västmanland, och fyndet fyller en iögonfallande lucka på den av S. DURANGO i *F. o. F.* 1945, p. 3, offentliggjorda kartan över gransångarens utbredning i Sverige.

Tidö den 11.9.1947.

Jobn Bernström.

Sen häckning av ringduva, *Columba palumbus palumbus* LINNÉ. Den 4 augusti 1947 fann skogvaktare HELMER ANDERSSON vid Tärnö i Rytterne sn, Västmanland, omkr. 3 m över marken i en gran ett bo av ringduva med två ägg. De ruvades ännu den 14 i samma månad, men den 15 och följande dagar syntes inga duvor på platsen. Ett av äggen blev då öppnat och visade sig innehålla ett ofullgånget embryo, som dött redan efter få dagars ruvning. Äggen kunna antagas ha lagts den sista veckan i juli.

87447

87448

Ehuru det naturligtvis icke är helt uteslutet, att denna sena häckning berott på att tidigare lagda ägg förstörts eller övergivits, ligger det dock nära till hands att här räkna med möjligheten av en tredje kull (jmf. t. ex. Våra fåglar i Norden III, pp. 1261 och 1263, där andra sena häckningsdata meddelas). Jag såg nämligen i år nylagda ringduvägg dels den 24—28 april, dels den 14—17 juni, vilka data jag förmodar approximativt sammanfalla med den för året normala tiden för den första, resp. andra kullens läggning. Det är att märka, att utanför Skandinavien gränser tre årliga kullar ofta ha påvisats; i England, där fågelns ägg påträffats i alla årets månader, synes detta t. o. m. vara det för arten typiska (JOURDAIN i Handbook of British birds IV, 1940, p. 132). Däremot säges i Tyskland en tredje kull endast förekomma under särskilt gynnsamma omständigheter (NIETHAMMER, Vogelkunde III, p. 58). Även i Schweiz har samma förhållande i några fall kunnat fastställas (v. BURG, Les Oiseaux de la Suisse, p. 2985). Frågan tarvar för vårt lands vidkommande närmare utredning. Därvid bör hållas i minnet, att samma hona åtminstone ibland har olika fäder till sina kullar, något som jag själv vid ett tillfälle iakttagit (jmf. även v. BURG, op. cit., p. 2984). Troligen sammanhänger detta med det välbekanta faktum, att ägg i en senare kull ofta läggs redan innan ungarna i den närmast föregående blivit flygfärdiga.

Tidö den 11.9.1947.

John Bernström.

Härfågel i Småland. En härfågel observerades vid Björnöström, sjön Hjorten, ett stycke från Virserum i Småland den 24.7.1947.

Malmö den 23.9.1947.

Per Göran Liljefelt.

Ny häckplats för kentska tärnan i Kalmarsund. Den 15 maj i år besökte jag en del holmar och skär i Slakmöre skärgård, 3 mil norr om Kalmar, för att försöka få en uppfattning om skrântärnans (*Sterna tschegrava*) häckningsfrekvens i trakten. Jag besökte bl. a. holmarna Lilla Milgrundet, där 2—3 par skrântärnor häckat de sista tre åren. Nu varken såg eller hörde jag någon av dem, varför jag med kikaren sökte upptäcka dem bland de lyftande skrattmåsar. Till min förvåning fick jag då se en tärna, som jag genast identifierade som kentsk tärna (*Sterna cantiaca*). När jag sedan såg ned mot marken, upptäckte jag på en knapp meters avstånd från varandra två balar med ägg av denna art. Den ena balen innehöll två ägg med gråvit och den andra ett med gulaktig bottenfärg. Balarna utgjordes av en grop i sanden bland vita och gråvita kiselstenar och hade till underlag endast ett fåtal strån. Väl ett hundratal skrattmåsar funnos på skäret.

Två veckor senare passerade jag ön i motorbåt på behörigt avstånd för att ej störa fåglarna mer än nödvändigt. Någon kentsk tärna kunde jag då ej iakttaga bland de lyftande skrattmåsar, men jag såg två exemplar sittande på en sten utanför skäret. Den 15 juni gick jag i land på ön. Balarna voro då tomma, men jag kunde ej avgöra huruvida kläck-

ning ägt större ör oruvat.

I börja ägg, som Antag skärgård jag i som på de ga svärtägg

Nybro

Älgkr läses följ: »En h. älgjurar

